

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 40 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 19 Maiu st. v.

Oficiosul „Pester Lloyd“ atinge în numărul dela 29 Maiu, edițiunea de seara, cu o ne mai pomenită insolentă pe unul dintre cei mai distinși membri ai Casei domnitoare, pe bătrânul unchiu al Monarhului nostru, pe inspectorul general al armatei noastre, pe Alteța Sa imperială Arhiducele Albrecht, întruparea spiritului militar la noi.

Arhiducele Albrecht mai e totodată și omul, pentru care Românii din țările coroanei ungare au cele mai particulare afecțiuni.

Ne simțim dar jigniți și dăm expresiune indignațiunii generale, pe care a produs-o între Români insolenta oficiosului din Budapesta.

Nu ni se cuvine însă nouă, celor mai mici și mai neînsemnați între cei mici și neînsemnați, să stăruim în fața unui conflict atât de grav.

Domnul Coloman Tisza, cel dintâiu dintre consilierii Maestății Sale Regelui Ungariei, a creșut de cuviință a da sunt acum câteva zile expresiune vederilor admise în cele mai înalte cercuri militare, fără-ca să fi avut însă dela aceste cercuri autorizarea de a vorbi așa, precum a vorbit. A recunoscut-o și „Pester Lloyd“ aceasta.

Ne puteam dar aștepta, ca „înalte cercuri militare“ să-l desavueze pe dl Coloman Tisza, ceea-ce s'a și întâmplat.

Arhiducele Albrecht, fără îndoială cel mai autorizat organ al „înaltelor cercuri militare“, i-a dat armatei și ne-a dat nouă, susținătorilor ei nereservați, satisfacțiunea de a-l fi desavuat pe dl Tisza.

Cu atât trebuie să ne mulțumim.

Este însă în articolul din „Pester Lloyd“ o amenințare, care ne privește și pe noi Românii, și preste aceasta nu putem trece, fără-ca să ne lămurim pozițiunea.

„În Austria, — ține oficiosul din Budapesta, — de mult timp acum lucrurile sunt duse într'un mod foarte primejdios la extrem; se desvoaltă acolo tot mai mult o luptă a tuturor contra tuturor și singură această împregiurare trebuie să pună în îngrijire pe tot amicul sincer al monarhiei, dacă se gândește, că deosebitele puncte negre se împreună pe orizontul politic în nori gri și că poate într'un timp nu prea depărtat ar pute să se descarce o furtună grea asupra împărăției Habsburgilor. În Ungaria relațiunile sunt neasemenat mai bune și cu liniște sufletească privește omul politic la această parte atât de importantă a monarhiei. Acela, care socotesc, că este oportun a irita și a insulta într'un asemenea moment și această națiune, acela sguđuie cu mână criminală singura basă astăzi încă sigură a monarhiei și provoacă o luptă, care va găsi întreaga națiune unită și în care luptă, dacă ar isbucni, lucru, de care cerul se ne scu-tească, — n'ar fi învingători, ci numai un învins, — monarhia!“

Care va să dică — revoluțiune?!

Și nu trebuie să uităm, că este un organ oficios acela, prin care ni se adresează această amenințare.

Sunt ridicoli domni cei mari dela Budapesta.

Nu cercetăm, cum vor fi stând lucrurile în țările de preste Laita, nici ne întrebăm, cum vor fi judecând ceilalți concetățeni „maghiari ai noștri, scim însă, că aici în Carpați sunt trei milioane de Români, prin care trece un fior, unul singur, când le răsună în ureche amenințarea din „Pester Lloyd“.

O fi mare și tare și unită „națiunea“, de care vorbește „Pester Lloyd“, în dată însă ce „națiunea“ aceasta ar îndrăzni să se ridice contra steagului negru-galben, nu mai e în lumea aceasta putere, care să o poată ține strânsă la un loc.

Și de aceea Maghiarii să nu amenințe, căci nu se spărie nimeni de amenințările lor, ci să fie oameni cuminte și să suferă și ei, cum suferim cu toții, când astfel cer împregiurările.

La 1848 „națiunea“ a făcut multă gălăgie, dar în cele din urmă tot la Világos a ajuns. Dela 1848 și până astăzi s'au schimbat multe lucruri în lumea aceasta, și ceea-ce atunci era, cel puțin în aparență, sublim, astăzi ar fi ridicol. Noi, popoarele neclintite în alipirea lor la Casa de Austria, nu mai sîntem tot cele ce am fost acum patruzeci de ani: ne-am sporit, am câștigat averi, ne-am ridicat prin cultură, ne-am organizat și avem oare-care relațiuni și între noi și cu lumea ce ne încungiuă.

Maghiarii să nu amenințe, că se fac de risul lumii, ci să fie oameni rezonabili și să se împace cu desvoltarea firească a lucrurilor.

Demisionarea ministrului - president

Tisza. „Budapester Tagblatt“ dela 30 Maiu n. scrie următoarele: „Astăzi s'a răspândit în capitală fama, că în urma incidentului din zilele din urmă ministrul-president Tisza va fi nevoit să-și dea demisia. Prilegiu la această faimă a dat prelungă incidente din casa magnaților austriacă articolul cu totul tot fără cumpăt al unui diar, ce stă aproape de guvernul ungar, care articole îndreptat în contra unui membru al casei împărătesci. Dealtmintează, precum se vorbește, și în Viena se colportează asemenea faime. Cu toate aceste se pare, că faimele aceste sunt false, deoarece ministrul-president n'a părăsit Budapesta și nici nu ar avea intenția să părăsească capitala“.

Procese noastre de presă.

Reproducând sunt acum câteva zile apreiările „Luminătorului“ asupra proceselor noastre de presă, ni-am rezervat să precisăm punctul de vedere, din care am privit noi înșine cele trei procese, pe care le-am avut până acum.

Tot „Luminătorul“ mai publică acum corespondența din Sibiu, pe care am reprodu-o în cel din urmă număr al „Tribunei“, un nou șir de apreiări, dintre care unele mă privesc pe mine personal.

„... „Tribuna“ declarase din capul locului, — ține corespondentul, — că ea dorește și va lucra pentru apropierea și împăcarea sinceră și durabilă a Românilor cu Maghiarii, ear' această parte a programei sale o a comentat și chiar forțat în $1\frac{1}{2}$ an până la sațietate mai virtos pentru acei Români, care, deși doresc din suflet

a trăi în pace cu toată lumea, prin urmare și cu Maghiarii, dar' având înaintea ochilor experiența multor veacuri și chiar a veacului a 19-lea cu prisosință, nu cred și nu pot crede, nu intră în capul lor, că așa ceva se va pute vre-odată. După opiniunea acestei părți al Românilor „Tribuna“ ar face prea bine, ca să șteargă acel punct al programei sale... Directorul „Tribunei“ este foarte versat în istoria Ungariei: apoi cum crede d-sa, că poporul maghiar va renunța sau că va fi vre-odată în stare să renunțe la protectoratul, la tutela și la ajutorul german și încă tocmai cu scop de a face cauză comună cu Românii? ...“

Voiu răspunde de astădată numai la această întrebare.

Și trebuie, înainte de toate, să accentuez și acum ceea-ce în atâte rânduri am accentuat: că n'am fost nici odată și nu sînt nici acum om politic și că este foarte indiferent ce cred și ce nu cred eu.

Este pentru ori-și-cine un lucru de sine înțeles, că eu nu am venit aici, pentru-ca să mă pun în fruntea unei mișcări politice, ci pentru-ca să conduc o lucrare literară.

Deși nu sînt însă om politic, am trăit timp îndelungat în relațiuni mai mult ori mai puțin intime cu nisce cercuri, în care puteam să aflu din propria mea intuițiune ce va să dică „politica“ și am vederile mele politice.

Tocmai însă fiindcă știu ce va să dică „politică“, nu aspir la rol conducător în viața politică și nu primesc să 'mi-se dea importanță, pe care n'o am.

Pentru-ca cineva să poată fi luat în serios ca om politic, afară de o mulțime de aptitudini personale, se mai cer trei lucruri, care mie îmi lipsesc: o pozițiune materială independentă, adică avere, — o pozițiune socială, adică relațiuni cu vercurile hotărîtoare, și oare-care autoritate. În interesul lucrării mele literare trebuie dar' să am abnegațiunea de a nu stărui asupra vederilor mele în viața politică, ci trebuie să primesc și să susțin vederile împărțite de publicul meu cu atât mai virtos, cu cât în politică nu e vorba de interesele mele personale, ci de interesele comune.

E însă o margine, preste care nu trebuie să trec.

Sînt omul ordinei, și m'aș pune în contradicere cu întregul meu trecut, 'mi-aș compromite reputațiunea literară, dacă m'aș uni în viața politică cu oameni, care admit discuțiunea în materie de ordine legală. Nu pot dar' să servesc decât o politică îndreptată spre rezolvarea pacinică a conflictelor ivite între noi și Maghiari.

Foia „Tribunei“.

Poiana Negrii.

(Legendă.)

De S. Fl. Marian.

(Urmare.)

Dușmanii, vădend că Neagra a luat pe tatăl-seu și a fugit cu el, se luară la fugă după dînsa, voin numai decăt s'o prindă.

Dar' Neagra, până-ce au străbătut păgânii, cari s'au luat după dînsa prin mijlocul unei cete de Români, ce li se puse în cale, ajunse acuma departe. Ea a fugit, cât a fugit, și mai repede și mai încet, adică după-cum poate să fugă un cal împovorat cu două trupuri omenesci. Și în fuga ei numai de două ori s'a oprit locului: odată lîngă un părau, unde a spelat și a legat rana tatălui-seu, care până atunci nu se desțetase din leșin, eară a doua oară lîngă un stog, unde a poposit și a nutrit puțin calul, care nu mai putea fugi de asudat și vîlăguit ce era. De aici apoi, vădend ea că nu-i chip să se întoarcă cu tatăl-seu acasă, după-cum își propuse la început, pentru-că dușmanii se țineau morțiș de dînsa, apucă drumul spre munți, și ca să n'o ajungă prigonitorii, dete pinteni calului ca să-și mai îndesească pașii. Dar' de astădată n'a găcit-o bine, căci calul încordându-se și fugind mai

repede decum îi iertau puterile, cum ajunse și intrase într'o pădure de sub poalele Carpaților, cădă deodată jos și nu se sculă mai mult.

Vădend Neagra, că credinciosul ei cal, în care avea cea mai mare nădejde de scăpare, nu dă nici un semn de viață, începă a tremura ca varga, creșendu-se atât pe sine, cât și pe părilesele lui pentru totdeauna pierduți.

— Nu te teme, draga mea! ține Neagra, vădend pe fiica sa că s'a făcut galbenă ca ceara de spaimă, — căci de acuma înainte păgânii, chiar dacă ne-ar urmări și mai departe, nu ni-or pute da de urmă.

— Bine ar fi, când ar fi așa cum ții d-ta — răspunde Neagra tremurând, — dar' tare mă tem că ei ne-or ajunge, și atunci... ce vom face? ... De mine, ca de mine, puțin îmi pasă de viață, căci nu-'s mai mult decăt o femeie, dar' când te vîd pe d-ta cât ești de slab și că nu te vei pute lupta cu dînsii, fiori răci îmi trec prin tot trupul. Și apoi mai este încă și alta la mijloc, care mă înspăimîntă când numai îmi aduc aminte, mai e adică și aceea că dacă, ferească D-șeu, dușmanii te-ar prinde, cine s'a pune mai pe urmă în fruntea Românilor, ca să alunge pe păgâni din țeară?

— Spusu-ți am că de acum înainte n'ai de ce să te temi. Să înțărăm numai mai afund în pădurea, în care ne aflăm, și apoi sîntem scăpați!

Neagra, cum auți aceste cuvinte îmbărbătătoare ale tatălui-seu, îndată își veni eară la fire și, aruncând o privire jalnică și compătimitoare asupra iubitului și credinciosului ei cal, luă pe tatăl seu de subsuoară și în puține minute se perdu cu dînsul în desișul pădurii.

Dușmanii îi urmăriră, până-ce deteră de cal. Ear' după-ce ajunseră acolo și aflară calul mai tot mâncat de fiare, și nici o urmă de om, care ar duce într'o parte sau alta, cugetară că fiarele i-au prins și i-au mâncat și pe dînsii. De aceea ei nu-i urmăriră și mai departe, ci se întoarseră îndărăt.

Neagra însă, ducend pe tatăl-seu mai mult pe sus, căci durerea ce-i cășuna rana, nu-i da rînd mai de fel să pună piciorul în pămînt, merse mai departe până-ce pe la inserate dete de chilia unui Săhastru. Aici apoi se opri și, povestind pe scurt toată întâmplarea, îl rugă, ca să-i primească de mas.

Săhastrul îi primi cu cea mai mare bunăvoință spunendu-le, că în chilie vor fi scutiți de ori-și-ce primejdie.

La Săhastrul acesta petrecu Neagra și cu tatăl-seu mai multe săptămîni.

În acest restimp grija cea mai mare a Negrii era cum să vindece mai ușor și mai de grabă rana tatălui-seu. Dar' ea nu trebui mult timp să-și bată capul cu aceasta, căci Săhastrul, care

cunoscea mai toate ierburile de ce leac sînt bune și care avea multe de acestea adunate și în chilia sa, îi veni întru ajutor. Și așa rana primejdioasă dela piciorul lui Neagra, prin îngrijirea Săhastrului și prin neîntreruptă căutare a fiicei sale, se vindecă cu mult mai degrabă decum s'a așteptat.

Dar' cu cât i-se vindeca lui Neagra rana trupească mai iute, cu atîta altă rană, cu mult mai primejdioasă îi rodea acuma ca un verme la inimă. Era adică jalea după curțile sale și după comorile, cari se aflau într'însele, însă mai ales după țeara sa, din care, după-cum îi spusese Săhastrul, că înțelese dela nisce Români, ce trecuseră pe acolo, cea mai mare parte căduse acuma pradă și jertfă neîmpăcăților dușmani. De aceea gîndul lui cel dintâiu, după deplina sa însănătoșare, a fost cum să alunge mai lesne și mai de grabă pe dușmani din țeară, ca supușii sei, cari, înspăimîntați și îngroziți fiind de cruzimile păgânilor, se retraseră în crierii munților, să se poată întoarce earăși pe la vetrele lor. Deci într'o zi și descoperi el Săhastrului toate planurile sale: cum voesce a se scobori la țeară, a se pune în fruntea Românilor și a alunga pe dușmani preste hotare.

— Nu: — răspunde Săhastrul, după-ce-l ascultă cu luare aminte, — asta să n'o faci, căci în împregiurările de față a te întoarce așa de grabă îndărăt ar fi tot atîta, cât a te arunca

Sunt atât aici în Ardeal, cât și pretutindenea între Români foarte mulți oameni, care doresc în toată sinceritatea rezolvarea prin bună învoială a conflictelor dintre noi și Maghiari: vederile acestor oameni le susțin în coloanele „Tribunei“.

Nu le susțin însă așa, cum rezultă din aprețările d-lui corespondent din Sibiu.

„Tribuna“ susține programul stabilit în conferința dela 1881, nu însă pentru-că acest program exprimă vederile și aspirațiunile mele, ci pentru-că în ochii oamenilor de ordine el este formularea condițiunilor de pace propuse de totalitatea Românilor. „Faceți, — le dicem Maghiarilor, — ceea-ce se cere în acest program, și aveți să trăiți în bună pace cu Românii“.

Ear' aceasta nu noi o dicem: a dis-o totalitatea Românilor prin delegații ei întruniți în conferință.

Noi stăruim numai, ca Românii să țină cu tărie la aceste condițiuni și ne dăm toată silința de a-i convinge pe Maghiari, că este în interesul lor, ca să le primească.

E cu totul altă ceva întrebarea, dacă împăcarea dorită de noi este ori nu cu putință.

Se poate că nu este cu putință. Eu unul însă numai în vederea acestei împăcări pot lucra, și am declarat-o de ne-numerate ori în „Tribuna“, am declarat-o în fața curții cu jurați din Cluj și o declar acum din nou, că în ziua, când voui fi ajuns a mă convinge, că rezolvarea pacifică nu mai e cu putință, mă voi retrage, ca să nu stau în calea altor oameni mai practici ca mine și destoinici pentru treburi, în care eu nu trebuie să mă amestec.

Nu s'a ținut însă nici odată în coloanele „Tribunei“, că Maghiarii din curată dragoste frățască vor intra la învoială cu noi, ci mai virtos s'a accentuat, că forța împregiurării îi va silii să caute prietnia noastră.

Nu sîntem noi singuri nici în lume, nici în monarchie, nici chiar în statul ungar, și mai curînd ori mai târziu va trebui neapărat să vină o situațiune, în care interesele Casei domnitoare vor cere, ca să se pună capăt încordării ce s'a produs în timpul celor din urmă zece ani între popoarele, din țările coroanei ungare. Nu se poate, ca Maghiarii să stea mereu între noi și Coroană, ci trebuie să vină timpul, în care Coroana se va pune între noi și Maghiari, ca să mijlocească pacea, și dacă Maghiarii nu ar fi voind să înțeleagă adevăratele lor interese, Casa de Austria, prin iubirea popoarelor și prin relațiunile ei, are destulă putere, ca să facă binele cerut de interesele dezvoltării generale și fără de voia lor.

Aceasta e speranța, în vederea căreia lucrează toți Românii doritori de pace, și dacă s'ar adevăra vre-odată, că speranța aceasta e deșartă, vom fi pierdut, ce-i drept, o iluziune frumoasă, dar' vom fi câștigat o învățătură, care copiilor nostri are să le fie de mare folos.

Ioan Slavici.

Revista politică.

Sibiu, 19 Maiu st. v.

Pășirea contelui Belcredi, de care facem amintire mai pe larg la alt loc, e aprobată în toate cercurile politice din Viena. Contele Belcredi a prevenit casei deputaților, deoarece-ce, precum se spune, contele Coronini, care se bucură de deosebită încredere a Monarchului, a voit mai înainte să caute privilegiu, de a aduce pe tapet în dieta imperială demonstrațiunile din Budapesta. Și dacă contele Coronini o făcea aceasta, desigur manifestarea devenia pentru dl Tisza și mai penibilă, deoarece-ce Coronini și aderenții sei stau afară de partide și prin urmare întregul „Reichsrath“ mergea cu el.

După-cum se depeșează din Viena, dieta imperială va absta acum, de a mai pune și ea în scenă vre-o manifestare, cu atât mai virtos, că cercurile politice militare de acolo sînt foarte mult ținute cu dinu de Vineri. În Viena domnesc pretutindenea părerea, că ministrul-president Tisza n'a avut dela Monarch nici o autorizare și că prin răspunsul seu la cele două interpelațiuni el a mers cu mult mai departe, decât trebuia. Se dice, că pe deoparte toastul archiducelui Albrecht, ear' pe de altă parte discursul contelui Belcredi sînt cele mai precisate răspunsuri la recenta vorbire a d-lui Tisza. Și nimeni nu se mai îndoesce, că în sus poziția ministrului-president ungar se clătină în mare măsură. Se vorbește și despre aceea, că contele Belcredi a mai fost și încurajat după discursul seu; astfel după terminarea discursului F. M. L. baronul Beck și ministrul „Landwehr“-ului contele Welsersheim i-au gratulat într'un mod demonstrativ.

Se vorbește cu toată hotărîrea, că ministrul-president Tisza va fi chemat la Viena, ca să se informeze despre poziția celor mai înalte cercuri militare. E probabil, că dl Tisza va fi silit să dea satisfacție armatei într'o sesiunță publică a parlamentului ungar.

Jurnalele maghiare privesc toată pășirea contelui Belcredi de o contra-demonstrație și o comentează în fel de fel de chipuri. „Nemzet“ dice, că dithiramba lui Belcredi perde mult din valoare, deoarece-ce emanează din supoziția, că armata e un scop absolut. „Nemzet“ e de altă părere. El numai atîta e pentru forma comunei apărări, cîtă vreme e convins, că aceea e cel mai bun sprigin într'u apărarea tronului și a patriei. În acel moment însă, când trebuie să crești, că aspirațiunile și direcțiunea armatei stau în contradicție cu constituția ambelor state, și îndeosebi cu constituția Ungariei, în acel moment trebuie să presupună omul, că armata nu e capabilă de acea apărare. Numai politici scurtvedători pot să privească în declarațiile d-lui Tisza un atac în contra armatei, ear' în cuvintele

lui Belcredi un scut al aceleia. Cu privire la cea din urmă s'ar nimeri dicătoarea: „Doamne ferește-mă de prietenii mei...“

„Egyetértés“ reflectează la activitatea politică a contelui Belcredi și dice, că el a făcut Ungariei bune servicii, când după căderea lui Schmerling deveni conducătorul diplomatic al Austriei și urmașii lui Hentzi ajunseră până la Königgrätz. El ar fi un aristocrat feudal cu tendențe slave, ale căror năzuințe caută în armată proptă principală. Dacă lui i-s'ar da drept, s'ar adevăra numai aceea, că capitala Ungariei a făcut prea puțin, când s'a mulțumit a demonstra.

„Budapesti Hirlap“ exclamă: „Înainte numai! Dispoziția sgomotoasă a Belcrediilor și conșoți exercează asupra noastră un efect de milă. Noi nu putem, decât să — compătîmim, când serbează acel spirit, care a dus până acum monarchia la derute și nesuccese“.

Pertractările deputațiunii regnicolare croate se tragă grozav. Președintele deputațiunii a adresat membrilor aceleia o scrisoare, prin care le împărtășește, că în urma unor pedeci deputațiunii ungare îi este imposibil a preda nuntul, și astfel pertractările meritorice nu se vor pute începe înainte de sfîrșitul lui Iunie; ear' a le continua pe acele în decursul lui Iulie, nu ar zăce nici în interesul cauzei, nici în al membrilor participanți. Din aceste motive pertractările se vor amîna până în luna lui Septemvrie.

Despre terminul desființării blocadei grecesci încă nu există nici o știre pozitivă. Se pare, că dl Trikupis voesc să dea demobilisării coloritul, ca și când aceea s'ar urma fără de nici o considerare la procederea puterilor. Asta ni-o dovedește cel puțin împregiurarea, că învoilele de demobilizare s'au efectuit direct cu Poarta. În cameră Trikupis a răspuns la întrebările despre desființarea blocadei, că el nu cunoaște intențiunile puterilor; el n'a luat în ceea-ce privește demobilizarea astfel de angajamente, care ar pute să vateme drepturile de suveranitate ale Greciei. La o mai departe întrebare Trikupis a răspuns, că el nu se îndoesce la bunele dispozițiuni ale Porții, care de asemenea va demobiliza, care însă până acum numai o parte din angajamentele luate față cu Grecia a executat-o.

Pentru armata noastră comună.

Toastul Archiducelui Albrecht în Seraievo.

La dineul ofițerilor, care a avut loc în 25 l. c. în localitățile casei militare din Seraievo a ținut Archiducele Albrecht următorul toast:

„Ridic pocalul în sănătatea Maiestății Sale a preaiubitului Augustului nostru Comandant. Maiestatea Sa va fi cu deosebire mulțumit să aștepte spirit nutrește al XV corp de armată și în ce stare se află trupele acestui corp, cari ca avant-posturi ale culturii indigene, neobosit au creat și creează opuri, cari se ase-

era să facă? . . . Văd în urmă și ea singură, că tot e mai bine așa cum spun Românii. Deci atât ea cît și tatăl seu nu dîșeră mai mult nimica, ci așteptă cu nerăbdare sosirea primăverii următoare.

În primăvara următoare, fiind acumă cu toții pregătiți de luptă, ca un pohoie cu vînt clocotitor se revărsă de pe înălțimile munților și ale stîncilor la vale, așa se porniră și Românii asupra dușmanilor, cari cuprinseseră țeara până sub poalele Carpaților.

Și Neagra, pare că nu era a bună, pe cît de supărată și dusă pe gânduri era mai înainte, pe atîta de veselă și vorbărească se făcu acumă, când văd, că Românii s'au pornit la luptă. Și ea fu cea dintîiu, care se puse și mergea în fruntea mulțimii.

Dar' abia apucară Românii a se porni la drum, abia apucară a merge vre-o câteva mile, când numai ce aud de odată glasul Negrii strigînd:

— Nu mă lăsați, fraților! că m'au mîncat păgânii!

— Ce este? . . . ce s'a întîmplat? — întrebă mai multe glasuri de odată, și în același timp alergară spre dînsa să vadă ce-i

(Va urma.)

mănă cu ale Romanilor. Corpul de armată XV, care mereu se schimbă și mereu se înosece din celelalte corpuri și totuși ca un întreg nedespărțit este pîrșit de același spirit, arată în miniatură prin ce armata comună c. r. este strînsă într'un singur corp. Fiii tuturor popoarelor se simt uniți ca frații sub steagul negru-galben prin legăturile fidelității, ale devotamentului și zelului în serviciu. Provoacă-vă să ridicați pocalele în sănătatea și prosperitatea corpului XV de armată și a cavalerescului seu comandant, care este un adevărat cultivator al virtuților militare, vă provocă totodată, ca întreaga putere armată a monarchiei să o cuprindem în urările noastre“.

Vorbirea contelui Belcredi în casa de sus a Austriei.

În decursul desbaterii asupra legii pentru gloate a ținut contele Belcredi o vorbire, care după cele întîmplate în timpul din urmă, este de mare importanță. O reproducem și noi în părțile ei cele mai esențiale:

Vorbitorul accentuează necesitatea unei armate puternice în interesul susținerii păcii. Spre acest finit nici o jertfă nu este prea mare, dar' jertfele numai atunci își vor ajunge scopul, dacă va fi susținut în curățenie acel spirit în armată, care țină aspirațiunilor sale și-o vede în împlinirea comună a datoriunilor către împărat și patrie. Poporațiunea noastră a dat deja multe dovezi, că este gata a sacrifica și sînt sigur că și de astădată, trebuie numai lăsată să urmeze impulselor proprii, și va ajunge singură la înțelegera adevărată și patriotică a legii. Este o podoabă a casei aceasta, o podoabă a fiecărui patriot austriac de a stima armata ca pe un scut puternic contra inamicilor din afară, ca pe o pepiniera plină de viață a ideii imperului. Este o podoabă a fiecărui patriot a nu uita, că acest spirit, care nutrește armata, spiritul onoarei și al credinței către împărat, acest spirit este care dă scutului puternic valoarea sa adevărată, și acest spirit își găsește expresiunea cea mai curată, ce mai adevărată în amintirea cu pietate a eroilor sacrificiați! (aplaude frenetice). Aceste sînt legăturile cele tari, cari țin ori-ce organism mare strîns la oaltă, și așa dice și eu cu acel om de stat: Este mai mult ca o crimă, este o greșală mare a slăbi aceste legături. (Bravo!) Toate darurile legii și ale bugetului sînt fără de folos, dacă nu vom feri spiritul din armată de sguduiri. În acest înțeles și totodată ca omagiu nobilului spirit din armată, rog pe înalta casă să primească proiectul. (Aplauze sgomotoase.)

Răsboiul vamal cu România.

„Vaterland“ din Viena scrie cu privire la rumperea negocierilor comerciale cu România între altele următoarele:

Dacă nu ne înșelăm, cauza rumperii negocierilor referitoare la încheierea convențiunii vamale cu România, nu este a se căuta în motive meritorii, ci în ostilitatea politică, îndreptată contra monarchiei noastre. Dacă voim să punem capăt acestei ostilități și prin aceea să înlăturăm piedecile, cari îi opresc dezvoltarea raportului economic între aceste două state vecine avizate unul la altul, atunci trebuie să căutăm mai înainte cauzele ostilității — și dacă se poate — să le înlăturăm.

Este cunoscut, că în România există de un timp o iritațiune intensivă, pentru-că se crede, că Românii din jumătatea dela Ost a monarchiei noastre sînt tractați cu nedreptate strigătoare. Și se nu ne înșelăm! Dacă rasa maghiară dominantă a comis în acele timpuri, când națiunea română era de lege aservită, mari nedreptăți și asupriri, așa încât ea poartă vina la incultura și scăderile Românilor, atunci astăzi stau lucrurile și mai rău, decînd s'a dezvoltat acel contrast mare între pretenșiunile legale ale Românilor și modul cum sînt tractați în realitate. Nu a putut lipsi, ca Românii din Ungaria asupriți cum sînt se nu se creadă ținuiți în prisoare amară, și se nu cheme pe frații lor independenți din regatul vecin al României într'u ajutor. Ne aducem aminte, cu ce rezultat a jucat Piemontul asemenea rolă față cu Lombardia austriacă de odinioară și de aceea pentru monarchia întreagă este puțin îmbucurător, că șovinismul maghiar a trezit deodată atîtea naționalități „neeliberate“ în Ungaria. Întru adevăr afară de Serbi, cari sînt puși contra Croaților, toate naționalitățile din Ungaria se găsesc într'o stare de nemulțumire generală.

Unii își trimit oftările în Rusia, alții în Germania, alții în România, alții sperează încă și acum în credința către dinastie, că le va veni

singur în mîna dușmanilor. Din protivă eu te-aș sfătui ca, dacă voesci să mîntuiesci țeara de păgîni, să te retragi ceva mai adînc în Carpați, să aduni acolo pe toți Românii, cîți se află răspîndiți prin crierii munților, și abia după-ce îi vei fi încredințat, că ai cu cine te porni la luptă, să te cobori asupra păgînilor, mai de grabă nu! . . . Aceasta e părerea mea, Măria-ta însă fă ce vei cugeta că va fi mai bine!

Potrivit și bun era sfatul acesta, și Negrea și-l întipări bine în minte. Mulțumi apoi din toată inima Săhastrului pentru primirea, ocrotirea și îngrijirea lui cea părintească, și luîndu-și rămas bun dela dînsul, se porni dimpreună cu fîca sa spre Apus prin codri și se duseră până-ce ajunseră în ținutul Dornei. Aici apoi se oprî și se așeză lîngă țărîmul unui păreu, care trecea prin mijlocul unei poieni mari și frumoase.

Munții din ținutul Dornei erau pe timpul acela mai mult păduratici decît pleșuvi. Cu toate acestea însă ei nu erau locuiți numai de fiare sălbatice, ci și de oameni. După bătălia cea crîncenă însă, ce o avu Negrea cu păgânii din pricina fîcei sale, ei în scurt timp se împoporară și mai mult. Ear' după-ce prinseră Românii de veste, că Negrea și cu fîca-sa, pe cari îi țineau de perduți, nu numai că trăiesc, ci ei se află așiderea prin aceste locuri, îndată se adunară din toate părțile împregiurul lor, precum se adună un roi de albine împregiurul matcei.

Negrea cum văd, că din ce în ce se adună tot mai mulți Români împregiurul seu, îi salta inima de bucurie, și nu mult timp după aceea prinse a-i îndemna ca să se răscole din nou asupra dușmanilor, să se pornească cît mai de grabă asupra lor și să nu se lase până nu i-or scoate din țeară și îi vor alunga preste hotare.

Însuflețitoare erau îndemnările și sfaturile, ce le da Negrea cu privilegiul acesta Românilor, și mulți erau de aceeași părere ca și dînsul. Însă mai pîrșunătoare erau îndemnările și sfaturile Negrii.

Sciau ei, Românii, că a se porni așa de grabă în protivă păgînilor e o cutezare foarte mare. Sciau ei și aceea, că din pricina Negrii li se trag toate nenorocirile și neajunsurile, și n'ar fi voit bucușii să sufere și mai mult, decît au suferit până atunci. Dar' când audiră pe Neagra rugîndu-se și o vădură lăcrîmînd, care mai înainte era totdeauna veselă, uitară de nefericiri și neajunsuri, uitară de toate . . . De una însă totuși o rugară: să aștepte până în primăvara următoare, căci atunci, când îi ruga ea mai cu stăruință, era decătră toamnă.

Nu-i veniră Negrii la socoteală cele ce le auți de astădată, căci ea numai dacă i-ar fi fost cu putință, ar fi sburat asupra dușmanilor și i-ar fi sorbit într'o lingură de apă, așa de furioasă și mînioasă era ea pe dînsii. Dar' ce

salvarea din burgul imperial din Viena; și nu vom să decidem, dacă cumva Sârbii din Ungaria — cu toate preferările — nu sînt de a se privi numai de „Unguri de silă”. La toată întempliera atitudine de tot neprietenoasă, care a dovedit-o România cu privilegiul negocierilor vamale față de monarhia austriacă, avem să o mulțumim în mare parte atitudinii maghiarilor liberali față de celelalte naționalități din regatul Sfântului Ștefan. Prelungă o leacă de prudență diplomatică și prelungă o înălțime morală pentru Austro-Ungaria și îndeosebi pentru ceasta din urmă ar fi fost un bagatel, de a grupa prelungă sine toate fracturile naționalităților din Ungaria și de a crea puțin cu ele un strîns raport federativ. Dar pe cât sînt de neasemenați vorbitori parlamentari colegii nostri maghiari: o prevedătoare și adîncă prudență diplomatică nu li-a dat natura. În acest mod jumătatea de Ost a imperului a contribuit cu buna sa parte la tristul rezultat al negocierilor vamale cu România.

„Telegraphul” din București dela 29 Maiu n. scrie următoarele:

Ni-e lesne să purtăm războiu — de peană — cu confracții din Viena, căci singuri ne dau arme.

Am afirmat dela început, că neînțelegerea între noi și Austria numai Ungaria o provoacă; că Austria, din cauza condițiilor politice interne, nu are destulă energie pentru a-și apără propriile sale interese și că, în Austro-Ungaria, noi nu vedem decât pe Ungaria; mai departe, am susținut, că Ungaria, fie din orice cauze, se socotese dușmana noastră pe piață și vrea să ne excludă chiar cu mijloacele cele mai scandaloase. Încă cu mult înainte de începerea negocierilor, am declarat categoric aci, că în asemenea condițiuni e omenesce preste puțină să ajungem la o convențiune.

Tot ce am spus, din punct în punct se adevărese; delegații austro-ungari au formulat pretențiuni ungurești și convenție nouă nu s'a încheiat. Acum, când sîntem aproape de conflictul vamal, Ungaria dirige bateriile. Toată vina deci asupra Ungariei cade.

Dar' nu e destul să spunem noi aceasta; trebuie să o spună înșiși adversarii nostri.

Dăm mai la vale resumatul unui articol apărut de curînd în „Neue freie Presse”, articol, în care confracții nostri vienezi, cu toată furia ce ni-o arată, nu se pot opri să ne dea pe față pe cel vinovat de situațiunea, în care intrăm.

„Cine garantează, ăce „Neue freie Presse”, că contele Széchenyi — ministrul unguresc de comerț — nu găsește culmea mulțumirii în măsurile de represiune edictate? Contele Széchenyi e un „fanatic agrarian”. Astăzi el e „stăpînul situațiunii” și odată ce a pus mîna pe taxe vamale prohibitive, nu va mai ceda. „Austria putea să nu consimtă la represalii; dar' a consimțit” și acum e la capriciul agrariilor unguri. „Ori-ce încercare de a încheia pacea cu România, nu va isbuti, dacă proprietarii rurali din Ungaria vor socoti, că în acel moment, renta pămîntului nu va fi așa de mare cum vor ei”. Represaliile se vor transforma în „lanț de fer pentru Austria”.

Eată ce ne spune singură „Neue freie Presse”, fără încungiur, fără reserve. Și toate aceste confirmă cele ce într'atîtea rînduri am spus. Ungaria și-a pus călcăiul pe grumazii Austriei și făcînd rău tuturor pentru interese de bursă, ne face rău și nouă.

Organul vienez, amărit de neputința Austriei, își varsă focul asupra noastră. După ce denunță pe Ungari, tot guvernul românesc e de vină; și ne vom ruina; și dl Brătianu, ca un al doilea Heinrich, va veni desculț la Canossa, și se va smeri, și iertare nu va căpăta... tot din pricina Ungurilor, adaugă „Neue freie Presse”.

Puțin ne impresionează însă furia adversarilor; aceasta poate să dovedească cel mult slăbiciune. Putem însă asigura, că primul ministru nu se va smeri înaintea nimînei, pentru-că n'are de ce să se smerească. Dacă Austro-Unguri doresc convențiune, am spus-o deja, îi așteptăm, cu aceeași bunăvoință, dar' și cu aceeași programă economică. Trebuie să înțeleagă confracții din Viena, că noi nu speculăm, ci apărăm interese obștești, interese vitale ale țerii.

Cât despre ruină, să nu le fie cu banat, singuri se vor ruina; deja efectele se simt, deja industria transilvană dă țipete de desperare, deja memoriile curg la ministerele de comerț din Viena și Pesta.

Vecinii nostri, căți dintre Unguri sînt oameni cumînți și mai cu seamă Austriaci, știu că lupta începută cu România e curată nebulie, care va fi scump plătită. Austriacii în special știu, că

au cădut sub monopolul Ungariei, mai drept ăci sub monopolul unui pumn de speculatori.

Atât de adevărat e aceasta, încât nu preste multă vreme dela începerea conflictului, vom vedea pe Austriaci țipînd; vom lua act atunci. Mai mult decât atât, concordatul economic dintre Austria și Ungaria e pus la probă, și nu scim ăci, cum va eși din încercare.

Pentru moment, ne mulțumim să semnalăm ăcișele a două ăciare sîrbesci, cari — tocmai cum prevestiam ieri în acest loc — salută conflictul vamal, încuragiază pe România, îi predică succesul și îndeamnă pe celelalte state balcanice să se deștepte și să urmeze pilda. „Căci România a apucat calea cea dreaptă”.

Cugete confracții nostri asupra acestor semne și cugete bine. Noi scim ce facem și unde mergem; cunoaștem ăcișia situațiunii noastre.

E și Austro-Ungaria în aceeași situațiune?

Protocoloalele conferențelor pentru încheierea unui tratat de comerț între România și Austro-Ungaria.

(Urmare.)

Proces verbal Nr. 5.

Sedința dela (23 Aprilie) 4 Maiu 1886.

(Finea acestui proces.)

Discuțiunea este ear' deschisă asupra cestiunii de $\frac{1}{2}\%$ percepută în porturile române, discuțiune deschisă în sedința dela 21 Aprilie (3 Maiu) 1886.

D-nii delegații austro-ungari, întemeiîndu-se pe o comunicațiune a ministerului regal de externe din 1882, susțin că sumele deja percepute sînt îndestulătoare pentru terminarea lucrărilor.

D-nii delegații austro-ungari adaugă, că raportul între taxele percepute în porturi și totalul vămilor este de 15 la sută în loc de 5 la sută, după-cum este prevădut în convențiune.

Declară că abolirea taxelor de exportațiune, care îngreunează comerțul austro-ungar, este o condițiune esențială, ca să se ajungă la încheierea unui tratat.

D-nii delegații români explică cum taxa de $\frac{1}{2}\%$ pentru mărfurile de exportat este percepută după valoarea mărfii și nu din drepturile de vamă, după-cum aceasta se face cu mărfurile de importat, lucru care a pricinuit greșeli în calculul dlor delegații austro-ungari.

Afirmă, după datele oficiale pe cari le posedă, că, până la 1 Ianuarie 1886, sumele produse de taxele de $\frac{1}{2}\%$ nu se urcau pentru Brăila și Galați la patru milioane, precînd lucrările de făcut vor necesita cinci milioane cheltuieli. Sumele percepute n'au fost nici odată întrebuițate decât pentru îmbunătățirea navigațiunii. Nu voiese să admită propunerea dlor delegații austro-ungari, păstrînd însă guvernului deplină și întreagă libertate asupra acestui subiect.

D-nii delegații austro-ungari cer motivarea suprimării articolului XIX din proiectul austro-ungar, privind mărcile de fabrică și de comerț, și de care monarhia se bucură sub regimul convențiunii actuale.

D-nii delegații români explică, cumcă în gândul guvernului regal trebuie convențiune specială, care să reguleze această materie după-cum există una între România și Belgia; aceste convențiuni sînt prevădute prin articolul 11 din legea română asupra mărcilor de fabrică și de comerț.

D-nii delegații austro-ungari cred, că trebuie să fie în intențiunea guvernului imperial și regal să încheie o asemenea convențiune. Propun însă adoptarea unei dispozițiuni transitorii până la încheierea acelei convențiuni asupra mărcilor de fabrică și de comerț.

D-nii delegații români iau această propunere ad-referendum pentru a o supune hotărîrii guvernului regal. Nu ved nici o dificultate, ca cestiunea împachetării să fie de asemenea cuprinsă, căci legea românească prevede casul.

D-nii delegații români declară, că numai printr-o simplă omisiune taxele de cheagiuri n'au fost enumerate, ca în articolul XXVI din convențiunea actualmente în vigoare; de altă parte aceste taxe sînt înțelese în expresiunile generale ale articolului X (vechiu XI) al proiectului român.

Relativ la această cestiune, d-nii delegații austro-ungari se referă la articolul VIII din proiectul de tratat de navigațiune prezentat guvernului regal.

D-nii delegații austro-ungari întreabă, pentru-ce s'a suprimat în proiectul român articolul XVII al convențiunii actuale.

D-nii delegații români răspund, că inserțiunea acestui articol este de prisos cu toate că nu se opun la înscrierea într'un articol adițional unui regim special pentru unele mărfuri ale comerțului de frontieră. Numai reclamă în puterea clauzei națiunii celei mai favorizate să beneficieze comerțul român de ori-ce favoare analogă, ce va fi acordată unui alt stat limitrof.

Declară, că comerțul cu cereale și de vite fiind principalul izvor al producțiunii naționale, nu pot admite să fie considerat, ca un comerț de frontieră și ca dispozițiunile, cari îl privesc să fie înscrise într'un act adițional; aceste dispozițiuni vor trebui să fie conținute chiar în tarif.

D-nii delegații austro-ungari răspund, că le este deservirșit cu neputință de a primi această propunere, fiindcă în virtutea clauzei națiunii celei mai favorizate, alte țeri ca Sîrbia, Italia și Germania ar beneficia în același mod; — amintesc, de altă parte, că stipulațiunile actului adițional al convențiunii actuale, privind afrancarea cerealelor au fost aplicate în timp de ăcece ani în puterea obligațiunii contractate fără a ridica nici o plîngere. Propun să se inscrie clauzele relative la cereale și la vite chiar în textul tratatului, menținîndu-se numai ca preambul redacțiunea articolului XX din proiectul austro-ungar, ca să fie bine stabilit, că România se va bucura de această favoare ca comerț de frontieră. Fac din această cestiune o condițiune esențială pentru înțelegere.

D-nii delegații români se rezervă a primi ordinile guvernului regal asupra acestui subiect, și promit a da un răspuns în sedința viitoare.

Ajunși la articolul XXI, d-nii delegații austro-ungari se rezervă a propune o nouă redacțiune.

La articolul XXII, d-nii delegații austro-ungari declară, că guvernul imperial și regal menține cifra de ăcece ani pentru durata tratatului.

D-nii delegații români, conform angagiamentului luat în precedentă sedință, prezentă lista produselor române, pentru care România cere intrarea afrancată de ori-ce drept sau reduciune de drept la intrare în Austro-Ungaria. Această listă va fi imprimată și împărțită a doua ăci.

Sedința se ridică la 5 $\frac{1}{2}$ oare și cea viitoare e anunțată pentru a doua ăci la 3 oare.

Făcut în dublu exemplar:

(SS.) P. S. Aurelian.
G. I. Ghica.
G. Cantacuzino.
D. Protopopescu.

(SS.) Mayr.
Kalchberg.
Mihalovich.
Suzarra.
Thurocy.

Pentru expedare conformă:

(S.) T. G. Djuvara. (S.) Dr. Fuhrmann.

Anexă la procesul verbal Nr. 5.

Lista produselor române.

Pentru cari România cere intrarea liberă de ori-ce taxe în Austro-Ungaria.

- Cerealele în general (art. 33—40 din tariful autonom actualmente în vigoare);
- făinurile de grâu și de seacă (art. 41 și 42 din același tarif);
- legumele făinoase uscate (art. 47);
- semîntețele oleaginoase de tot felul (art. 57);
- animalele vie: boi, oi și porci (art. 4—9 inclusiv);
- Rămășițele și produsele animale diverse (art. 242—254 inclusiv);
- pielele brute de tot soiul (art. 269);
- lănurile de tot felul (art. 288);
- peșcele proaspăt și sărat (art. 25);
- petroleum brut și rafinat (art. 384 și 385).

(Va urma.)

Cronică.

Numire. Spre conducerea interimală a agendelor comiteiului-suprem în comitatul Sibiului și la presidiul universității sâsicești este numit comiteiul-suprem din comitatul Brașovului, contele Andreiu Bethlen, rămînînd totodată și în postul său de până acum.

*

Ca reprezentant al guvernului la examenul de maturitate pentru gimnasiul românesc din Brașov este numit directorul gimnasiului de stat de aici, dl Ignățiu Veress.

*

Maialul scoalei de fete și al „reuniunii române de cântări” din Sibiu s'a ținut Sâmbătă în 29 l. c. în „Dumbrăvă”. Petrecerea, la care a participat întreaga inteligență română din Sibiu, a reușit foarte bine și a fost pe cât se poate de animată. Pe la 5 $\frac{1}{2}$ oare după amiază „reuniunea de cântări” sub conducerea dlui G. Dima a surprins publicul prin executarea mai multor piese cîntate la stejarul numit „Franz Iosefs-Eiche”.

*

Postal. Prețul pentru călătorii cu trăsura poștei pe linia Sibiu—Alba-Iulia se reduce dela 1-a Iunie a. c. după-cum urmează: Dela Sibiu la Săcel 1 fl. de persoană, dela Săcel la Miercurea 1 fl. de persoană, dela Miercurea la Sebeșul-săsesc 1 fl. de persoană, dela Sebeșul-săs. la Alba-Iulia 80 cr. de persoană. Retour aceleași prețuri.

*

Concesiune. Pentru lucrările preliminare la construirea liniei ferate Vințul-de-jos—Sibiu, cu liniile vicinale Sibiu—Rășinar și Sibiu—Cisnădie, s'a dat concesiune pe un an d-lor Gustav Thalmann și consoții, eară pentru linia Sibiu—Fă-

găraș pe același timp comiteiului-suprem din comitatul Făgărașului Mihail Horváth, deputatului Gavril Daniel și lui Mihail Horváth jun.

*

Regele și Regina României s'au întors la 28 Maiu n. earăși la București. Regele României a fost plecat adevă în 24 Maiu, pentru-ca să inspecteze garnisoanele dealungul Dunării. În tot decursul călătoriei pe țărmul Dunării, Bulgarii i-au adus ovațiuni, mai ales la Vidin, unde Suveranii României au fost întâmpinați de Yachtul principelui Bulgariei, care a făcut onorurile. De pe țărmul sîrbesc deasemene s'au dat salve de tun în semn de salutare. În timpul când Regele inspecta garnisoanele, Regina visita spitalele și scoalele. Pretutindinea au fost întâmpinați cu entusiasm.

*

Tariful autonom al României, votat cu unanimitate în ambele camere române, a primit și sancțiunea Regelui Carol.

*

Un campion al „kultur-egylet”-ului. Din Mediaș ni se scrie: Ca în mai multe părți, s'a înființat și acolo o filială a „kultur-egylet”-ului. Presidentul ei este un cancelist cu numele Nyárad, un om cu „csárdás kalap”, pînteni și cocardă, cu un cuvînt după port și după nărav, un adevărat purtător de cultură. Pagubă numai că își extinde activitatea prea departe. Așa de exemplu: în ăcișele trecute a întâlnit un fecior de țeran român, care și acum în epoca „kultur-egylet”-ului a avut cutezarea a fi încins cu un brâu țesut în colorile roșu, galben și albastru. Scim, că în multe locuri sâtenii și cu deosebire sâtenele noastre poartă astfel de brăne. Dl cancelist-president este însă de altă părere. El vede în acele colorii nerespectarea ideii de stat maghiar și se simte competent a interveni. Provoacă deci pe bietul fecior să-i predea periculosul brâu. Feciorul nu înțelege importanța cauzei, ci răspunde simplu, că brăul este al lui. Dl president insistă, devine vehement — dar' fără rezultat. În urmă își pierde răbdarea și se resoală a confiscă periculosul *corpus delicti* cu forța. Feciorul încă tot nu înțelege, și roagă pe dl president să-și caute de cale, căci el brăul nu-l dă, căci brăul este al lui și nu l'a furat. Purtătorul culturii în acele părți pune mîna pe fecior, îl prinde de brâu — și gîlăgia este completă. Acum se îngroașă gluma. Feciorul se trage înapoi ca să scape de prea cultul domn, dar' pîcătosul de brâu smîncit de două părți, se rumpe. Bietul Român vîdîndu-și paguba cu ochii și nescind pentru-ce acest atac, își pierde și el răbdarea și aplică domnului president doi trandafiri pe inteligența lui față, apoi își vede de cale. Vedeți că și cultura pretinde martiriu printre „proștii” de Români!

*

Curentare. Tribunalul din Cluj curentează pe avocatul de acolo Paul Bodor, care a fugit acusat fiind cu faliment fraudulos și falsificarea de documente. Bodor este de 48 ani, este blond, mic de statură cu fața ovală și ochii albaștrii.

Numărului de ađi al „Tribunei” se alătură ca adaus bilanțul institutului de asigurațiune „Assicurazioni Generali” pro 1885.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 31 Maiu n. Casa deputaților. Csánády interpelează pe ministrul de interne în afacerea monumentului lui Hentzi și cere înlăturarea aceluia. Ministrul-president răspunde: că monumentul lui Hentzi dovedește, că cu toată rezistența dușmanului trupele de honvești au isbutit de a cuceri fortăreața. Monumentul n'ar fi pentru noi nici o rușine, ci mai virtos o memorie pentru vitejia honveșilor și pentru faptele lor glorioase. Drept aceea guvernul nu vrea, ca monumentul lui Hentzi să fie depărtat. Răspunsul s'a luat spre sciință.

La discușiunea raportului despre aca-demia „Ludovică” ministrul-president Tisza a luat cuvîntul, că până când instituția armatei comune e legală nu e nici decum corectă procederea, de a o prezenta pe aceea ca un element opus cetățeniei. Nu se poate trage la îndoală, că cel dintăiu păzitor al constituției ungare și al libertății constituționale întru adevăr e acela, cu privire la care deputatul Irányi ăcișe, că trebuie să fie acela, adevă regele încoronat al Ungariei. (Strigări de „Ejlen.”) Ministrul de honvești Fejérvári declarase, că el pentru ori-ce corporațiune militară nu cunoaște o misiune mai înaltă, decât supunere necondiționată față cu supremul comandant al armatei. Raportul s'a luat spre sciință.

Desbaterea asupra tarifului vamal s'a fixat pe Lunia viitoare.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 21 August a. c. imobilele lui Giura Isain, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Szerbeseney.

— 23 August a. c. imobilele lui Axentie Petrity decătră trib. reg. din Chichinda-mare.

— 16 Iunie a. c. imobilele lui Ioan Koszorus, decătră trib. reg. din Becicherecul-mare, în comuna T-Becse.

— 4 Iunie a. c. mobilele lui Iacob Königstein decătră executorul jud. reg. din Sătmăr.

Economie.

Piața din Mediaș, 27 Maiu. Grâu hectolitru fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.25; secăra fl. 3.40 până fl. 3.60; orzul — până fl. —; ovėsul fl. 2.— până fl. 2.52; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50; seminta de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mēlaiul hectolitru fl. 12.— până fl. 13.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 3.— până fl. 3.50; linteia fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 kilograme fl. 46.— până fl. 47.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 36.— până fl. 40.—; cânepa fl. 34.— până fl. 36.—; fēnul fl. 2.60 până fl. 3.—; sēpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 35.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 28 până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 36 cr.; carnea de porc 36 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 29 Maiu n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușori 44.— cr. până 44.1/2 cr., marfă țerānească, grea 42.— cr. până 42.1/2 cr., de mijloc 42.— cr. până 42.1/2 cr., ușoară 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., transito de mijloc 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., transito ușori 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., in-grāsați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Maiu st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.1/2	vēnd.	95.—
" Rur. conv. (6%)	"	86.—	"	86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266.—	"	267.1/2
Banca națională a Romāniei	"	1085.—	"	1183.—
Impr. oras. București.	"	31.—	"	34.—
Act. de asig. Naționala	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	82.1/2	"	83.3/4
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	187.1/2	"	230.1/2
Aur	"	14.1/2	"	14.3/4

Cursul pieței din Sibiu.

din 31 Maiu st. n. 1886.

Hărtie-monetă romānă	Cump.	8.58	vēnd.	8.68
Lire turcesci	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.20	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.221/2	"	1.24

LOTERIE.

Tragerea din 29 Maiu st. n.

Timișoara:	26	58	87	40	28.
Viena:	42	70	7	78	9.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 15 Maiu 1886.

Vēndătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libe	Prețul lei în aur	Observații
Vechsler	Bloch	Porumb	2300	59	7.221/2	Magazie
"	"	" roșu	1500	61	7.55	"
Cațica	L. Mendl	"	1200	60	7.50	Caic
Nicolopolo	"	"	1200	611/2	7.40	Magazie
Maris	"	"	700	591/2	7.15	"
Grosovici	Dreifus	"	4200	563/4	7.15	Slep
Stamatopolo	"	"	3200	571/2	7.12	Caic
Vrioni	Bloch	"	1300	591/2	7.40	Magazie
Davi	"	"	700	591/2	7.15	"
Silberstein	Verona	"	1400	601/2	7.53	"
Emberico	Comercială	Grâu	2000	58	12.—	Caic
Cușof	"	"	1900	58	12.—	Caic Bulgaria
Cotti	"	"	1400	591/2	13.50	Magazie

Operațiile efectuate în 16 Maiu 1886.

Vasilato	Bloch	Porumb	1100	60	7.35	Magazie
Cațica	Chrisoveloni	Grâu	3400	57	10.75	Caic Capotaj
Vrioni	Gardeli	Porumb	1100	59	7.221/2	Magazie
Goldman	Mendl	"	950	611/2	7.75	"
Dobrescu	G. Mendl	"	800	62	7.621/2	"
Carantino	Bloch	"	800	561/2	6.721/2	"
Vamvuri	Peirano	"	1050	581/2	7.—	Caic
Cotti	"	"	950	59	7.15	Magazie
Vechsler	G. Mendl	"	360	62	7.70	"
"	"	"	260	61	7.70	"
Sassu	"	"	260	611/2	7.60	"
Vamvuri	Feitler	"	2350	591/2	7.35	"

Operațiile efectuate în 17 Maiu 1886.

Emberico	Pauli	Porumb	7000	59	7.25	Slep
"	"	"	7000	601/2	7.60	"
Politi	Feitler	"	3200	581/4	7.25	Caic
"	"	"	3700	571/2	7.15	"
Cumberdo	"	"	1500	611/2	7.50	Magazie
Marghiloman	G. Mendl	" roșu	2000	63	8.40	"
Cotti	L. Mendl	"	1200	611/2	7.50	"
Sasu	Feitler	"	1700	59	6.90	" ured
Verona	Bacici	" roșu	4200	611/2	8.—	Caic
Vamvuri	Bellet	Grâu	3200	561/2	11.—	"
Dreifus	"	"	600	54	9.—	Slep
Peirano	Schmierer	Secară	1000	531/2	7.35	Caic
"	"	"	1200	531/2	7.35	Slep
"	"	"	2500	551/2	7.75	Pred. Galați

Bursa de Budapesta

din 29 Maiu st. n. 1886.

Penta de aur ung. 6%	105.10
" " " 4%	94.80
Impmuntul căilor ferate ung.	153.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.50
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bănățene-timișene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	119.70
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Renta de hărtie austriacă	85.20
" " argint austriacă	85.20
" " aur austriacă	117.25
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncei austro-ungare	878.—
" " de credit ung.	288.25
" " " austr.	281.70
Argintul	101.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.94
Galbeni împărătesci	10.02
Napoleon-d'ori	62.10
Mărci 100 imp. germane	126.75
Londra 10 Livres sterlingi	126.75

Bursa de Viena

din 29 Maiu st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	105.10
" " " 4%	94.85
Impmuntul căilor ferate ung.	154.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	113.—
Bonuri rurale ung.	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " bănățene-timișene	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " transilvane	105.20
" " " croato-slavone	105.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	119.70
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hărtie austriacă	85.05
" " argint austriacă	85.40
Rentă de aur austriacă	117.25
Losuri austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncei austro-ungare	879.—
" " de credit ung.	288.25
" " " austr.	281.30
Argintul	5.97
Galbeni împărătesci	10.03
Napoleon-d'ori	62.—
Mărci 100 imp. germane	126.70
Londra 10 Livres sterlingi	126.70

Mersul-trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșcano		Tren de porșcano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porșcano	Tren omnibus	Tren de porșcano		Tren de porșcano	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de porșcano					
Viena	11.10	7.40			București		4.50	7.30		Viena		11.—	12.10	Teiuș		11.09	3.45			Copsa mică		5.50	1.11	
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta		8.20	8.—	Alba-Iulia		11.57	4.26			Șeica mare		6.17	1.34	
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok		11.20	12.00	Vințul de jos		12.20	4.46			Loamneș		6.52	2.06	
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	10.29	2.32		Arad	{	4.10	5.55	Șibot		12.54	5.13			Oena	8.27	7.18	2.32	
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28			6.22	2.55				7.04	4.30	Orăștia		1.27	5.37			Sibiu—Copsa mică				
Vărad-Velencze		7.03	9.14	1.52	Feldioara		7.01	3.38		Glogovaț		7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.30			Sibiu	3.—	8.12	10.25	
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Apatia		7.33	4.17		Györök		7.58	5.08	Deva		2.52	6.49			Oena	3.34	8.36	10.45	
Mező-Telegd			9.41	2.11	Ágostonfalva		8.01	4.47		Pauliș		8.17	5.21	Braničea		3.23	7.14			Loamneș		9.01	11.08	
Rév		7.33	10.19	2.34	Homorod		8.45	5.42		Radna-Lipova		8.36	5.40	Ilia		3.55	7.39			Șeica mare		9.29	11.32	
Bratca		8.54	11.38	3.18	Hașfalău		10.10	7.37		Conop			6.07	Gurasada		4.08	7.51			Copsa mică		9.52	11.52	
Bucia			12.18	3.41	Sighișoara		10.39	8.21		Bérvava			6.26	Soborșin		4.44	8.21			Cucerdea				
Ciucia		8.58	12.54	4.01	Elisabetopole		11.19	9.05		Zam			7.14	Bérvava		5.30	8.59			Cucerdea				
Huiedin			12.54	4.01	Mediaș		11.54	9.43		Gurasada			7.44	Conop		6.25	9.43			Cheța				
Stana		9.28	3.11	5.08	Copsa mică	{	12.12	10.02		Ilia			8.12	Radna-Lipova	9.06	6.46	10.02			Ludoș	2.30	10.—	4.05	
Aghiriș			3.40	5.27	Micăsasa	{	12.37	10.30		Braničea			8.29	Pauliș	9.26	7.28	10.36	6.12		M.-Bogat	3.03	10.30	4.35	
Ghirbău			4.15	5.50	Blaj		12.56	10.50		Deva			8.48	Györök	9.46	7.43	10.50	6.32		Cipeu-Iernut	3.27	10.51	4.56	
Nădășel			4.36	6.02	Crăciunel		1.30	11.34		Simeria (Piski)			9.13	Glogovaț	10.21	7.59	11.05	6.53		Kerelô-Sz.-Pál	3.37	11.—	5.06	
			4.58	6.24	Teiuș		2.34	12.41		Orăștia			9.53	Vințul de jos	10.38	8.28	11.31	7.28		Nireșteu	4.21	11.37	5.43	
Cluj	{	10.28	5.26	6.43	Aiud		2.55	1.12		Șibot			10.23	Alba-Iulia	10.38	8.42	11.45	7.45		Cucerdea	4.38	11.57	5.58	
Apahida	10.45			7.03	Vințul de sus		3.17	1.42		Budapesta			10.46	Teiuș		9.17	12.31			Oșorheiu	5.05	12.15	6.21	
Ghiriș	11.14			7.26	Uioara		3.24	1.51		Simeria (Piski)—Petroșeni			11.14	Szolnok		2.32	5.12			Reghinul-săs.	5.25	12.34	6.40	
Cucerdea	1.06			9.43	Cucerdea		3.36	2.15		Petroșeni—Simeria (Piski)			11.41	Budapesta		6.—	8.20			Reghinul-săs.	5.55	1.04		
Uioara	2.01			9.51	Ghiriș		4.11	3.12		Simeria			12.14	Viena		3.—	6.05			Reghinul-săs.	7.54	3.06		
Vințul de sus	2.19			9.58	Apahida		5.36	4.59		Simeria			12.14							Reghinul-săs.				
Aiud	2.33			10.24	Cluj	{	5.56	5.30		Streiu										Reghinul-săs.				
Teiuș	3.35			10.59	Nădășel		6.31	6.03	8.—	Hațeg										Reghinul-săs.	4.31		6.10	
Crăciunel	4.09			11.28	Ghirbău		6.52	6.21	8.34	Pui										Oșorheiu	6.20		8.—	
Blaj	4.29			11.44	Aghiriș		7.08		8.59	Crivadia										Oșorheiu	6.40	12.35	10.30	
Micăsasa	5.08			12.18	Stana		7.23		9.56	Vinga										Oșorheiu	6.59	12.54	10.52	
Copsa mică	5.45				Huiedin		7.50		10.16	Orșizfalva										Oșorheiu	7.22	1.17	11.16	
Mediaș		6.06		1.22	Ciucia		8.12	7.14	11.04	Mercizfalva										Oșorheiu	7.43	1.38	11.42	
Elisabetopole		6.45		1.56	Bucia		8.52	7.43	12.17	Németh-Ságh										Oșorheiu	8.13	2.08	12.16	
Sighișoara				2.44	Bratca		9.10			Vinga										Oșorheiu	8.26	2.21	12.31	
Hașfalău				3.02	Rév		9.29		1.21	Orșizfalva										Oșorheiu	8.42	2.37	12.46	
Homorod				4.41	Mező-Telegd		9.41	8.22	2.02	Mercizfalva										Oșorheiu	9.10	3.05	1.20	
Ágostonfalva				5.30	Fugyi Vászárhely		10.24	8.48	3.06	Németh-Ságh										Cucerdea				
Apatia					Vărad-Velencze		10.43		3.38	Vinga										Simeria (Piski)—Uniedoară				
Feldioara							10.53		3.54	Orșizfalva										Simeria (Piski)				
							11.—	9.13	4.05	Mercizfalva										Cerna				
Brașov	{	1.09		7.14	Oradea-mare	{	11.15	9.18	10.55	Uniedoara										Uniedoara				
Timiș	1.55	5.45			P. Ladány		1.09	10.38	1.23											Uniedoară—Simeria (Piski)				
Predeal	2.53	6.22			Szolnok		3.29	12.20	3.24	5.17										Uniedoară				
București	3.28	6.47			Budapesta		3.29	12.20	3.24	5.25										Simeria (Piski)				
	9.35	11.45			Viena		6.38	2.15	7.45	10.—										Uniedoară				
							8.—	6.05												Cerna				

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.